

מ"ת 1272/08/15 - מדינת ישראל נגד ד ר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

06 אוגוסט 2015

מ"ת 1272-08-15 מדינת ישראל נ'

ר(עציר)

מ"ת 1247-08-15

בפני כב' השופטת דנה אמיר

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

ד ר (עציר)

המשיב

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד יעל גבריאלי

ב"כ המשיב עו"ד מורנו

המשיב הובא על ידי הליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על תיקונו של כתב האישום כך שבהוראות החיקוק סעיף 1 חלף העבירה לפי סעיף 2 (1) לחוק הגנת הפרטיות תרשם עבירה לפי סעיף 5.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של פגיעה בפרטיות, הסגת גבול פלילית ואיומים. הסנגור חולק על קיומן של ראיות לכאורה בעבירות של הסגת גבול פלילית ואיומים. כאשר לדבריו האמור בכתב האישום לפיו המשיב עת ניסה לפתוח את דלת ביתה של המתלוננת צעק "מוות לתהילה, מוות לתהילה" אינו מגובה בראיות, כאשר גם המתלוננת עצמה מעידה כי המשיב צעק את שמה בלבד. מנגד ב"כ המבקשת מפנה לדו"ח פעולה בתיק החקירה שם נרשם ע"י רס"ל שגיא אריאלי כי המתלוננת בעת האירוע סיפרה כי המשיב צעק "לרצוח את תהילה" וכי מתשאל עד בבניין עולה כי המשיב צעק צרחות היסטוריות.

ב"כ המשיב אינו חולק על כל המפורט בכתב האישום פרט לצעקות "מוות לתהילה" קרי הוא מסכים עם המצג בעובדתי

עמוד 1

בכתב האישום לפיו המשיב צעק בשמה של המתלוננת מחוץ לבית, בעט בדלת הבית, צעק את שמה ברחוב מחוץ לביתה, ניסה לפתוח את דלת הבית ואף שהוצא צו מניעת הטרדה מאיימת כנגדו ע"י המתלוננת.

בנסיבות אלה אני מוצאת כי קיימות ראיות לכאורה לעבירת האיומים המיוחסת למשיב שכן גם אם יתברר בסופו של יום שהמשיב לא צעק מוות לתהילה וזאת חרף העובדה שבדו"ח הפעולה נרשם כך כאמור, כאשר גם המבקשת מתייחסת לכך בהודעתה מיום 27.7.15, שם אמרה בעמוד 2 שורה 41, כשנשאלה אם היו איומים, שלא היו איומים, זאת הייתה הבעיה שזה היה בין הטיפות אך הוסיפה גם מוות לתהילה לא נחשב איום, עדיין גם מעשיו של המשיב יכולים לענות להגדרת העבירה בהיותם לכל הפחות מקניטים.

באשר לאמרה "מוות לתהילה" לגבי כך כאמור הרף הראייתי נמוך ביותר, שכן המדובר בדו"ח פעולה בלבד ובאמרה מסוימת של המתלוננת בהודעתה מיום 27.7. אשר לא ברור ממנה אם היא מאשרת אם נאמרו המילים מוות לתהילה אם לאו.

באשר לעבירה של הסגת גבול - לפי סעיף 447 לחוק העונשין ב"כ המבקשת הפנתה את ביהמ"ש לכך שעבירה זו חלה גם כאשר המעשים נעשים על פניו של הנכס ולא דווקא תוך כניסה לאליו ובנסיבות אלה אני מוצאת כי קיימות ראיות לכאורה.

אשר על כן קיימות ראיות לכאורה לכלל העבירות אשר מיוחסות לו בכתב האישום בעניינו של המשיב קמה עילת מסוכנות, נוכח העבירות המיוחסות לו ומצבו הנפשי.

התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית לפיה המשיב אינו כשיר לעמוד לדין ולא הבחין בין טוב לרע בעת ביצוע העבירות המיוחסות לו.

ב"כ המשיב מסכים להפסקת הליכים הליכים וכן למתן צו אשפוז. כמצוות המחוקק בתיקון 8 לחוק לטיפול בחולי נפש, ולאחר שכאמור בחנתי קיומן של ראיות לכאורה ומצאתי כי אלה מתקיימות, במסגרת סמכויותי על פי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 ועל פי סעיף 15 (א) לחוק לטיפול בחולי נפש תשנ"א - 1991, נוכח חוות הדעת הפסיכיאטרית, אשר עולה ממנה כי המשיב אינו כשיר כיום לעמוד לדין, וכן לנוכח עמדת הצדדים, אני מורה כדלקמן:

1. ההליכים בתיק העיקרי נגד המשיב יופסקו;

2. המשיב יאושפז במקום עליו יורה הפסיכיאטר המחוזי, לאחר שנמצא כי קיימת מסוכנות ומצבו מצריך אשפוז;

3. תקופת האשפוז המירבית היא על פי סעיף 2 (1) לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א - 1981, מדובר

בפרק זמן מריבי של שנים.

4. הפסיכיאטר המחוזי מתבקש להודיע לסניגוריה הציבורית ולעו"ד נורית פרחי ממפלג תביעות ת"א, על מועד הבאת הנאשם בפני הועדה הפסיכיאטרית.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לפסיכיאטר המחוזי ולסניגוריה הציבורית. תשומת הלב מופנית לכך שהמשיב מבקש להיות מיוצג על ידי עורך דין בהליכים בפני הועדה על פי חוק הטיפול בחולי נפש.

ניתנה והודעה היום כ"א אב תשע"ה, 06/08/2015 במעמד הנוכחים.

דנה אמיר , שופטת